

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 28Cb/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119352964
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Ilenin
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:6119352964.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom JUDr. Lukášom Ileninom v spore žalobkyne INSOLVENCY SOLUTIONS, k.s., so sídlom Námestie SNP 14, 811 06 Bratislava, IČO: 48 003 506, správca konkurznej podstaty úpadcu MHMH, s.r.o. v konkurze, so sídlom Šrobárová 52, 946 32 Šrobárová, IČO: 47 076 054, zastúpenej ALTER IURIS, s.r.o., so sídlom Tolstého 9, 811 06 Bratislava, IČO: 36 708 771, proti žalovanej Wejron, s.r.o., so sídlom M.R. Štefánika 716, 900 46 Most pri Bratislave, IČO: 35 953 942, zastúpenej Advokátska kancelária Paul Q, s. r. o., so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 35 906 464, o zaplatenie 140.000 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 140.000 eur spolu s úrokom vo výške 3 % ročne zo sumy 140.000 eur od 13.09.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 140.000 eur od 09.07.2019 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 140.000 eur od 09.07.2019 do 16.08.2019, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica domáhala proti žalovanej zaplatenia sumy 140.000 eur spolu s úrokom vo výške 3,00 % ročne zo sumy 140.000 eur od 13.09.2018 do zaplatenia, ako aj s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 140.000 eur od 09.07.2019 do zaplatenia. Žalobkyňa ďalej žiadala zaviazat' žalovanú k úhrade zmluvnej pokuty v zmysle čl. 3 bod 3.2. zmluvy o pôžičke vo výške 0,05 % za každý deň omeškania s riadnym a včasným vrátením pôžičky. Žalobkyňa uzatvorila dňa 13.09.2018 so žalovanou zmluvu o pôžičke (ďalej len ako „zmluva o pôžičke“). Predmetom zmluvy o pôžičke bola úprava práv a povinností žalobkyne ako veriteľa a žalovanej ako dlžníka vyplývajúcich z poskytnutia pôžičky. Žalobkyňa poskytla pred podpísaním zmluvy o pôžičke v roku 2018 žalovanej na základe jej žiadosti odplatnú pôžičku v celkovej výške 140.000 eur. V zmysle čl. 4 zmluvy o pôžičke je žalovaná povinná vrátiť pôžičku žalobkyni najneskôr do 31.12.2020, ak žalobkyňa nevyzve žalovanú na skoršie vrátenie pôžičky. Žalobkyňa listom zo dňa 27.06.2019 pristúpila k vyhláseniu splatnosti pôžičky a písomne vyzvala žalovanú na zaplatenie poskytnutej pôžičky v celkovej výške 140.000 eur spolu s príslušenstvom. Žalovaná predmetný list prevzala 02.07.2019, čím sa pôžička stala splatnou 08.07.2019. Do dnešného dňa žalovaná neuhradila svoj peňažný záväzok. Žalobkyňa na preukázanie svojich tvrdení predložila zmluvu o pôžičke z 13.09.2018, vyhlásenie splatnosti pôžičky spolu s výzvou na vrátenie poskytnutej sumy z 27.06.2019 a poštové doručienky.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal 09.09.2019 platobný rozkaz (platobným rozkazom súd vyhovel návrhu žalobkyne v celom rozsahu), voči ktorému podala žalovaná odpor. Žalovaná neuznala nárok žalobkyne. Uviedla, že má za to, že v zmysle ústnych dojednaní bolo úmyslom zmluvných strán pri

uzatváraní zmluvy o pôžičke stanoviť dátum vrátenia pôžičky, a teda splatnosti pohľadávky žalobkyne v dohodnutý deň (31.12.2020), a to bez ohľadu na oprávnenie veriteľa vyzvať dlžníka na skoršie vrátenie pôžičky. V takom prípade by splatnosť pohľadávky žalobkyne ešte nenastala. V prípade, ak však súd dospeje k záveru o dôvodnosti nároku žalobkyne, uplatnila si žalovaná námietku započítania z toho titulu, že uzavrela dňa 05.08.2019 so spoločnosťou PPLP s.r.o., so sídlom M.R.Štefanika 716, 900 46 Most pri Bratislave, IČO: 44 259 441 (predtým Hviezdne bývanie s.r.o.) zmluvu o postúpení pohľadávky, na základe ktorej bola na žalovanú postúpená časť pohľadávky voči žalobkyňi vo výške 160.000 eur. Postúpená pohľadávka vznikla na základe zmluvy o dielo uzavretej medzi spoločnosťou PPLP s.r.o. a žalobkyňou 21.12.2017, predmetom ktorej bola výstavba Diela - inžinierskych sietí a bytových domov v rámci V. etapy projektu „Hviezdne bývanie“ v obci Hviezdoslavov, pričom daná zmluva o dielo zanikla odstúpením od zmluvy zo strany spoločnosti PPLP s.r.o. s účinnosťou ku dňu 01.08.2019. Celková výška pohľadávky spoločnosti PPLP s.r.o. voči žalobkyňi je vyčíslená v znaleckom posudku č. 17/2019 zo dňa 27.06.2019 vyhotovenom znalcom Ing. R. A., Q. 9, XXX XX M., e.č. znalca: XXXXXX a predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú spoločnosť PPLP s.r.o. zaplatila žalobkyňi na základe ňou vystavených faktúr v zmysle zmluvy o dielo, a sumou skutočnej technickej prestavanosti zistenej znalcom. Žalovaná uviedla, že pokiaľ súd považuje nárok žalobkyne voči žalovanej za dôvodný, žalovaná si započítava pohľadávku, ktorú nadobudla od spoločnosti PPLP s.r.o. proti uplatňovanému nároku žalobkyne vrátane príslušenstva, a to v celom rozsahu v akom sa vzájomne kryjú. Vznesením tejto námietky započítania tak uplatnená pohľadávka žalobkyne na zaplatenie istiny vo výške 140.000 eur, vrátane pohľadávky na zaplatenie úroku vo výške 3% ročne zo sumy 140.000 eur od 9.7.2019 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 140.000 eur od 9.7.2019 do zaplatenia a zmluvnej pokuty vo výške 0,05% denne zo sumy 140.000 eur od 9.7.2019 do 16.8.2019, zaniká v celom rozsahu v súlade s ustanoveniami § 580 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Vzhľadom na uvedené žalovaná žiadala žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Súdu predložila znalecký posudok č. 17/2019, zmluvu o dielo z 21.12.2017, odstúpenie od zmluvy o dielo z 15.07.2019, zmluvu o postúpení pohľadávky z 05.08.2019.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odporu uviedla, že sa s podaným odporom nestotožňuje v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Žalobkyňa má za to, že v odpore žalovaná potvrdila existenciu pohľadávky žalobkyne z titulu zmluvy o pôžičke a namietla len prípadnú splatnosť či jej zánik započítaním, s čím sa žalobkyňa nestotožnila. Strany sporu sa medzi sebou nedohodli tak, ako uviedla a zároveň nepreukázala žalovaná. V nadväznosti na vznesenú námietku započítania poprela existenciu pohľadávky z titulu neoprávneného fakturovania a teda nemohlo prísť k započítaniu. Žalobkyňa uviedla, že zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 05.08.2019 uzavretá medzi spoločnosťou PPLP s.r.o. a žalovanou je neplatná, keďže v zmysle bodu 30.1 zmluvy o dielo nie je žiadna zo zmluvných strán oprávnená postúpiť akékoľvek práva, povinnosti alebo pohľadávky vzniknuté z tejto zmluvy na tretiu osobu bez súhlasu druhej zmluvnej strany, pričom žalobkyňa súhlas nedala a navyše žalovaná nepreukázala existenciu predmetnej pohľadávky. Žalobkyňi nie je zrejmé, čo má pohľadávka žalovanej predstavovať, t.j. ktoré položky žalobkyňa neoprávnene vyfakturovala. Žalobkyňa uviedla, že žalovaná nepreukázala, že by spoločnosť PPLP s.r.o. zaplatila žalobkyňi akúkoľvek sumu a že by táto suma bola zaplatená v zmysle zmluvy o dielo. Žalobkyňa má taktiež za to, že zmluva o postúpení pohľadávky je neurčitá, nakoľko jej predmet, teda postupovaná pohľadávka, je neurčitý. Zároveň, znaleckým posudkom nie je vyčíslená výška údajne neoprávnené fakturovaných súm, ale len údajná výška - hodnota prestavanosti stavby (rozsah technickej prestavanosti s rozpočtom stavebných prác pri výstavbe Hviezdne bývanie). Žalobkyňa má za to, že pohľadávka musí byť v zmluve o postúpení pohľadávky (rovnako tak aj v započítaní ako jednostrannom právnom úkone) špecifikovaná dostatočne určito, aby bolo zrejmé, aká pohľadávka sa postupuje. Samotné započítanie uvedené v odpore je neurčité a tým pádom ide o neplatný právny úkon. Poukázala aj na to, že odplata za postúpenie pohľadávky má byť predmetom osobitnej dohody, pričom podľa jej názoru nedošlo k uzatvoreniu žiadnej takejto dohody. Okrem toho pohľadávka žalovanej ani nemôže byť splatnou, pretože nie je zrejmé, či žalobkyňa bola vyzvaná na úhradu bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňi zároveň nie je zrejmé, akým spôsobom mohlo prísť k neoprávnenému fakturovaniu a následnému zaplateniu takto neoprávnené vyfakturovaných súm, keď podľa čl. 4 zmluvy o dielo sa cena za dielo vyplácala na podklade súpisu vykonaných prác, ktorý musel byť obsahovo preverený a potvrdený spoločnosťou PPLP s.r.o. Žalobkyňa predložený znalecký posudok považuje za nepreskúmateľný a trpí vážnymi odbornými, ako aj formálnymi nedostatkami. V prípade, ak sa započítava pohľadávka vo vyššom rozsahu, je potrebné takýto procesný úkon posúdiť ako vzájomnú žalobu.

4. Na súdnom pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 13.02.2020 za prítomnosti sporových strán žalobkyňa zotrvala na svojich doterajších podaniach a vyjadreniach. Žalobkyňa uviedla, že v plnom

rozsahu rozporuje tvrdenie žalovanej o skutočnosti, že na základe ústnej dohody sa v rámci zmluvy o pôžičke nebude uplatňovať čl. 2.2 a teda má žalobkyňa za to, že k splatnosti pôžičky prišlo na základe vyzvania žalovanej k jej vráteniu. Žalobkyňa ďalej uviedla, že znalec E.. R. A., ktorý vyhotovil znalecký posudok predložený žalovanou, nebol spôsobilý v rámci svojho odboru znaleckej činnosti vyhotovovať znalecký posudok k otázkam, ktoré boli jeho predmetom. Žalovaná rozporovala nárok žalobkyne na uhradenie sumy vyplývajúcej zo zmluvy o pôžičke. Žalovaná uviedla, že zmluva o pôžičke vznikla ako spôsob vyrovnania vzájomných záväzkov podľa dohody medzi zmluvnými stranami, nadväzujúcimi na sformalizovanie a uhradenie sprostredkovateľského poplatku zo strany žalobkyne voči žalovanej za sprostredkovanie uzavretia zmluvy o dielo, ku ktorému prišlo. Zmluva bola vyhotovená vo forme zmluvy o pôžičke len z dôvodu, že toto žalobkyňa požadovala kvôli účtovníctvu. Splatnosť pôžičky nemala byť zo strany žalobkyne od žalovanej požadovaná a teda pôžička nemala byť vrátená. Žalovaná predložila faktúry, ktoré boli vystavované žalobkyňou voči spoločnosti PPLP s.r.o. v rámci výstavby Hviezdne bývanie. Uvedené faktúry boli hradené, avšak postupne bolo zrejmé, že fakturované sumy nezodpovedajú skutočnej prestavanosti stavby Hviezde bývanie, na základe čoho boli vyhotovované znalecké posudky prestavanosti uvádzajúce hodnotu prestavanosti cca 800.000 eur namiesto fakturovaných 2.300.000 eur. Z uvedeného dôvodu prišlo k odstúpeniu od zmluvy o dielo zo strany spoločnosti PPLP s.r.o., na čo žalobkyňa voči žalovanej zosplatnila zmluvu o pôžičke. Žalobkyňa uviedla, že konateľ žalovanej bol súčasne konateľom aj spoločnosti PPLP s.r.o. v čase uzatvárania zmluvy o dielo, a teda v prípade žalovanej a spoločnosti PPLP s.r.o. ide o spriaznené osoby. Súdu bola predložená výzva z 26.08.2019 na dodržanie postupu a predloženie súhrnu prác po ukončení zmluvy o dielo, odpoveď na list z 23.08.2019, žiadosť o poskytnutie dodatočného vysvetlenia z 28.08.2019.

5. Žalobkyňa 09.07.2021 predložila súdu oznámenie o výsledku správneho konania z 05.05.2021 č. 16113/2021/153, rozhodnutie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 18212/2020/153 z 15.09.2020 a rozhodnutie ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky č. 16113/2021/153/RK z 01.04.2021, z ktorých vyplýva uznanie znalca E.. R. A. za vinného zo spáchania iného správneho deliktu podľa § 26 ods. 1 písm. a) zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v kontexte znaleckého posudku č. 17/2019. Pochybenie znalca spočívalo v tom, že znalec vykonal znaleckú činnosť v rozsahu nezodpovedajúcom jeho zápisu v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov. Na základe uvedeného súd stranám sporu na pojednávaní oznámil, že tento znalecký posudok nemôže akceptovať a prihliadať naň.

6. Na súdnom pojednávaní konanom 28.07.2021 konanom za prítomnosti sporových strán bola súdu predložená zmluva o sprostredkovaní uzavretá medzi žalobkyňou a žalovanou 21.12.2016 a odpoveď na list a oznámenie o započítaní pohľadávky z 18.07.2019. Žalobkyňa uviedla, že zmluva o pôžičke a zmluva o sprostredkovaní boli uzavreté nezávisle od seba, pôžička bola poskytnutá, ale nebola zo strany žalovanej vrátená. Žalobkyňa rozporovala, že by šlo v prípade zmluvy o pôžičke o simulovaný právny úkon. Žalobkyňa vo veci započítania vzájomných pohľadávok poukázala na list žalovanej, ktorý bol odpoveďou na výzvu žalobkyne k vráteniu poskytnutej pôžičky vo výške 140.000 eur a ktorého obsahom malo byť započítanie vzájomných pohľadávok, z čoho žalobkyne následne nebolo zrejmé, prečo v tomto spore žalovaná poskytnutie pôžičky namieta, pokiaľ si vzájomné pohľadávky započítavala. Žalovaná k danému uviedla, že zo strany žalobkyne bolo vznesených viacero nárokov, prebehlo množstvo komunikácie a teda žalovaná automaticky započítavala vzájomné pohľadávky bez dôrazu na konkrétny titul. Žalovaná má zároveň za to, že žalobkyňa nepreukázala, že by finančné prostriedky vo výške 140.000 eur skutočne boli žalovanej poskytnuté.

7. Dňa 20.08.2021 doručila súdu žalovaná vyjadrenie, v ktorom uviedla, že na základe zmluvy o sprostredkovaní z 21.12.2016 mala byť žalovanej zo strany žalobkyne uhradená minimálna výška provízie 123.337,20 eura s DPH za sprostredkovanie zmluvy o dielo na projekt Hviezdne bývanie, počítaná v zmysle čl. 2.1 zmluvy o sprostredkovaní. Zmluva o dielo bola uzavretá dňa 21.12.2016. Ďalšia zmluva o dielo bola uzavretá 21.12.2017, pričom bolo ústne dohodnuté, že provízia nebude vyplácaná na mesačnej báze, ale v dohodnutej výške a v dohodnutých termínoch. K septembru 2018 boli zo strany Hviezdného bývania zaplatené faktúry vo výške 3.472,425,65 eura a v tomto prípade by provízia bola 125.007,32 eura s DPH. Za žalobkyňu v danom čase komunikovala pani XXX.XXX. Z dôvodu dobrých vzťahov medzi žalobkyňou a žalovanou došlo k úhrade provízie predbežne vo výške 120.000 eur, pričom nešlo o konečnú sumu a ďalšie platby mali nasledovať v neskoršom období. Keďže šlo o výplatu provízie vo výške určenej dohodou, bolo potrebné evidovať danú sumu v účtovníctve žalobkyne, na čo žalobkyňa žalovanej predložila k podpisu zmluvu o pôžičke, ktorú žalovaná v medziach dobrých vzťahov podpísala. Na základe toho žalobkyňa vyplatila 14.9.2018 žalovanej dohodnutú sumu 120.000 eur v súlade so vzájomným dojednaním označenú ako „pôžička zo dňa 13.9.2018“. Následne došlo k odstúpeniu od zmluvy o dielo (projekt Hviezde bývanie). V čase realizácie projektu boli žalobkyne

uhrádzané faktúry prostredníctvom financujúcej banky, UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, na mesačnej báze na podklade faktúr žalobkyne v kontexte súpisu vykonaných prác, avšak žalobkyni boli bez súpisu vykonaných prác preplatené celkovo štyri faktúry (fa 2018088, 2018106, 2019012, 2019020) v úhrnnej výške 1.422.870,21 eura. Úhrady dotknutých faktúr zrealizovala financujúca banka na základe potvrdení o prestavanosti projektu vyhotovených spoločnosťou BEK - Zemplínska Teplica, a. s., so sídlom v Košiciach, Slovenská 16, IČO: 36 289 922 poverenou výkonom kontroly. Žalovaná uviedla, že nesúlad medzi prestavanosťou projektu a fakturovanými sumami potvrdil znalecký posudok č. 17/2019 zo dňa 18.06.2019 (znalec E.. R. A.), pri ktorom bolo síce konštatované formálne pochybenie, nie avšak otázka určenia percenta prestavanosti stavby. Závery daného znaleckého posudku súčasne potvrdil aj znalecký posudok vyhotovený Ing. M. Q. zadaný financujúcou bankou projektu. Suma, ktorú žalobkyňa neoprávnene vyfakturovala spoločnosti PPLP s.r.o. na základe fiktívnych prác na projekte Hviezdne bývanie, predstavuje pohľadávku voči žalobkyni, ktorej časť vo výške 160.000 eur bola postúpená na žalovanú. Žalovaná zdôraznila, že zmluvou o pôžičke bol zastretý úkon splatenia provízie podľa zmluvy o sprostredkovaní, o čom svedčí aj skutočnosť, že v roku 2010, kedy mala byť pôžička poskytnutá, ešte osoba žalobkyne ani neexistovala, keďže vznikla zápisom do Obchodného registra Slovenskej republiky až v roku 2013. Jediná platba, ktorú žalobkyňa žalovanej poskytla je suma 120.000 eur a predstavuje časť provízie zo zmluvy o sprostredkovaní. Suma 120.000 eur bola uhradená až 14.09.2018, čo je deň po uzatvorení zmluvy o pôžičke, a teda nie je pravdivé tvrdenie v zmluve, že suma pôžičky mala byť poskytnutá pred podpisom zmluvy. Žalovaná priložila sumár faktúr IV. fázy projektu Hviezde bývanie, detail bankového pohybu. Súčasne žalovaná dňa 02.12.2021 doložila nový znalecký posudok č. 6/2021 vyhotovený znalcom E.. X. W. v otázke prestavanosti projektu Hviezdne bývanie.

8. Žalobkyňa vo vyjadrení doručenom súdu dňa 26.08.2021 uviedla, že v prípade roku 2010 uvedenom v zmluve o pôžičke ide o chybu v písaní a k reálnemu poskytnutiu pôžičky došlo bankovým prevodom dňa 13.09.2018 a dňa 30.10.2018. Dňa 13.09.2018 (t.j. deň podpisu zmluvy) žalobkyňa poslala na bankový účet žalovanej sumu vo výške 120.000 eur a následne dodatočne 30.10.2018 zvyšných 20.000 eur. Žalobkyňa zdôraznila, že pri oboch platbách je z informácie pre príjemcu zrejmé, že ide o poskytnutie pôžičky. Žalobkyňa ďalej uviedla, že žalovaná v odpore nenamietala simulovaný právny úkon, avšak poukázala len na rozdielnosť v splatnosti pohľadávky zo zmluvy o pôžičke. Žalovaná taktiež nepriamo uznala nárok žalobkyne v dokumente „Odpoveď na Váš list a oznámenie o započítaní pohľadávky zo dňa 18.07.2019“, v zmysle ktorého žiadnym spôsobom nespochybnila pohľadávku žalobkyne vyplývajúcu zo zmluvy o pôžičke, ale priamo si túto pohľadávku započítavala. Žalobkyňa súčasne predložila súdu zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 15.07.2019. Z danej zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že na žalovanú bola údajne postúpená pohľadávka voči žalobkyni vo výške 140.000 eur, pričom zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 05.08.2019 vyplýva, že na žalovanú mala byť postúpená pohľadávka vo výške 160.000 eur. Žalobkyňa ju taktiež označila za neplatnú z dôvodu neurčitosti. Vylúčila, že zmluvu o pôžičke pripravila pani A., pretože všetky zmluvy medzi stranami sporu pripravoval vždy konateľ žalovanej. Ohľadom zmluvy o sprostredkovaní žalobkyňa uviedla, že táto bola riadne plnená a žalovanej bola riadne vyplatená suma z nej vyplývajúca v roku 2017 a to formou mesačných platieb. Žalobkyňa má zároveň za to, že k žiadnemu započítaniu pohľadávok nemohlo prísť, pretože žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala existujúcu pohľadávku z neoprávneného fakturovania voči žalobkyni a zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 05.08.2019 je v plnom rozsahu neplatná. Podľa žalobkyne žalovaná účelovo a nelogicky mení svoju právnu argumentáciu, pričom táto nie je konzistentná. Žalobkyňa priložila splnomocnenie zo dňa 10.09.2018 pre pani A.ovú, výpis z účtu, zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 15.07.2019, e-mailovú komunikáciu a faktúry č. 2017006 a č. 2017010 a č. 2017011.

9. Na súdnom pojednávaní konanom dňa 28.01.2022, ktorého sa zúčastnili obe sporové strany, súd vypočul svedkyňu Ing. N. A.. Svedkyňa uviedla, že zmluvu o pôžičke, ktorej uzavretie inicioval konateľ žalovanej, podpisovala ona s pánom Q. Svedkyňa poprela, že by navrhla uzavretie zmluvy o pôžičke z dôvodu účtovníctva žalobkyne. Svedkyňa uviedla, že úhrady zo zmluvy o sprostredkovaní vykonávala osobne v hotovosti vždy potom, čo nabehli peniaze z faktúr a to do rúk pána Q. staršieho. Sumy boli vypočítavané podľa percent z každej jednej faktúry, okolo 100.000 až 120.000 eur a vyplácané postupne, čo vie aj dokázať. Svedkyňa ďalej uviedla, že nevie, kto vypracoval zmluvu o pôžičke, ale priniesol ju pán Q.. Pôžička bola vyplatená na účet zadaný pánom V.. Svedkyňa uviedla, že náplňou jej práce v rámci splnomocnenia žalobkyne bolo riadenie stavby, zabezpečovanie materiálov. Konala za žalobkyňu voči obchodným partnerom. Pôžička bola uhradená prevodom a platby za sprostredkovanie boli uhrádzané v hotovosti. Podľa vyjadrenia svedkyne požadovala žalovaná úhrady v hotovosti z dôvodu, že pri platbách cez účet mala vysoké náklady. Na otázku žalovanej, prečo rovnaký problém s nákladmi nebol pri úhrade pôžičky na účet svedkyňa uviedla, že dané peniaze sa mali vrátiť. Svedkyňa má za to, že rok 2010 sa v

zmluve o pôžičke vyskytol nedopatrením pána V., ktorý daný vzor zmluvy použil už v minulosti. Svedkyňa poprela, že by žalobkyňa žalovanej v roku 2010 poskytla nejaké finančné prostriedky. Následne sa žalovaná vyjadrila k skutočnosti, že disponuje dvomi pohľadávkami voči žalobkyni súčasne na základe postúpenia, a to vo výške 140.000 eur a vo výške 160.000 eur, pričom obe označila za platné. Žalobkyňa sa vyjadrila k v znaleckom posudku avizovanej sume 942.816,49 eura, ktorá predstavuje rozdiel medzi skutočnými nákladmi na stavbu projektu Hviezdne bývanie so sumou uhradených faktúr. Žalobkyňa uviedla, že túto sumu si prihlásila do konkurzu spoločnosť PPLP s.r.o, teda bez zohľadnenia postúpení pohľadávok voči žalobkyni v celkovej sume 300.000 eur, čo preukazuje, že k žiadnemu postúpeniu pohľadávok fakticky nedošlo.

10. Žalobkyňa dňa 25.02.2022 doručila súdu vyjadrenie ku skutočnostiam prezentovaným na súdnom pojednávaní. Žalobkyňa opakovane uviedla, že podľa nej medzi stranami zmlúv o postúpení pohľadávky nikdy nedošlo k uzatvoreniu žiadnej osobitnej dohody o odplate a ani k zaplateniu odplaty. Žalovaná si neprihlásila žiadnu pohľadávku do konkurzu vedeného na majetok žalobkyne, pričom spoločnosť PPLP s.r.o. si do konkurzu prihlásila pohľadávku vo výške 942.816,49 eura, ktorú preukazuje znaleckým posudkom č. 6/2021 vypracovaným znalcom XXX.XXX W.. Ak by došlo k platnému postúpeniu pohľadávok, tak výška prihlásenej pohľadávky mala byť o 300.000 eur menej. Zároveň žalobkyni nie sú zrejme zákonné ani zmluvné dôvody, na základe ktorých malo dôjsť k platnému odstúpeniu od zmluvy o dielo. Žalobkyňa ďalej uviedla, že neeviduje platné započítanie tvrdenej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o sprostredkovaní zo strany žalovanej, ktoré žalovaná zmieni na súdnom pojednávaní. Z opatrnosti vzniesla námietku premlčania danej pohľadávky. Žalobkyňa poukázala na § 120 ods. 1 a § 155 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“), v zmysle ktorého zaniká právo na vymáhanie nárokov neuplatnených v reštrukturalizácii, čo ani žalovaná, ani spoločnosť PPLP s.r.o. neurobili a svoje tvrdené nároky si v reštrukturalizácii žalobkyne neuplatnili. Žalobkyňa priložila zoznam veriteľov, potvrdenie zo zoznamu pohľadávok zo dňa 24.02.2022, e-mailovú komunikáciu, podnet na preskúmanie spáchania iného správneho deliktu, zoznam pohľadávok, výpisy z Obchodného vestníka.

11. Žalovaná doručila súdu vyjadrenie dňa 01.03.2022. Spochybnila dôveryhodnosť svedkyne E.. N. A. z dôvodu jej úzkeho naviazania na žalobkyňu a z dôvodu jej statusu faktického štatutára žalobkyne. Žalovaná uviedla, že vo výpovedi svedkyne absentuje zrozumiteľné a logické vysvetlenie účelu poskytnutia pôžičky. Ohľadom úhrad provízií podľa zmluvy o sprostredkovaní žalobkyňa, s výnimkou výpovede C. A., nepredložila žiadny dôkaz. Žalovaná vzniesla kompenzačnú námietku, na základe ktorej si z opatrnosti v prvom rade započítala svoju pohľadávku voči žalobkyni na zaplatenie provízie v zmysle zmluvy o sprostredkovaní v celkovej výške 125.007,32 eur a v rozsahu, v akom by žalovaný nárok prevýšil túto pohľadávku, si žalovaná započítala aj svoju pohľadávku voči žalobkyni až do výšky 160.000 eur na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 05.08.2019.

12. Na súdnom pojednávaní konanom dňa 06.04.2022, ktorého sa zúčastnili obe sporové strany, žalovaná k premlčaniu pohľadávok vplyvom neprihlásenia do reštrukturalizácie uviedla, že si z opatrnosti započítala pohľadávky voči žalobkyni, čo bolo uskutočnené ešte pred reštrukturalizáciou a teda nemožno na tieto pohľadávky aplikovať zánik ich vymáhateľnosti vplyvom neprihlásenia do reštrukturalizácie. Súdu bolo predložené oznámenie o vybavení podnetu na znalca zo dňa 24.03.2022 v kontexte znaleckého posudku č. 6/2021 vyhotoveného znalcom E.. X. W..

13. Žalobkyňa súdu doručila dňa 25.04.2022 vyjadrenie, v ktorom uviedla, že žalovaná si uplatnila kompenzačnú námietku len za predpokladu, že súd dospeje k záveru o dôvodnosti žalovaného nároku žalobkyne, z čoho vyplýva, že k samotnému započítaniu neprišlo pred začatím reštrukturalizácie žalobkyne. Žalobkyňa ďalej uviedla, že pohľadávka spoločnosti PPLP s.r.o. voči žalobkyni vo výške 942.816,49 eura, ktorá bola prihlásená do konkurzu žalobkyne, bola správcom konkurznej podstaty popretá, pričom nebol podaný návrh na určenie popretej pohľadávky. Žalobkyňa k danému predložila zoznam vedených súdnych konaní. Svedkyňa E.. N. A. podľa žalobkyne nie je faktickým štatutárnym orgánom, keďže za jej činnosť pre žalobkyňu jej bola uhrádzaná odplata formou faktúr, k čomu bola súdu predložená kniha záväzkov a faktúry. Žalovaná reagovala vyjadrením doručeným súdu dňa 27.04.2022, v ktorom uviedla, že v zmysle zmluvy o sprostredkovaní jej voči žalobkyni vznikla pohľadávka na uhradenie provízií v celkovej výške 125.007,32 eura a to podľa bodu 2.3 odseku 1 zmluvy o sprostredkovaní vo výške 3% z každej platby uhradenej žalobkyni zo zmluvy o dielo, pričom každá jednotlivá pohľadávka žalovanej vznikla vždy okamihom zaplatenia akejkoľvek časti ceny za dielo v zmysle zmluvy o dielo. Celková uhradená cena za dielo bola vo výške 3.472.425,65 eura. Žalobkyňa v podaní z 24.05.2022 uviedla, že žalovaná nešpecifikovala splatnosť tvrdenej pohľadávky v sume 125.007,32 eura. Vzniesla námietku premlčania pohľadávky v sume 125.007,32 eura.

14. Na súdnom pojednávaní konanom dňa 08.06.2022, ktorého sa zúčastnili obe sporové strany, žalovaná uviedla, že na ňu bola postúpená pohľadávka, ktorá vznikla z bezdôvodného obohatenia a pri ktorej je bez právnej relevancie, či od zmluvy o dielo bolo odstúpené platne alebo neplatne. Žalovaná ďalej uviedla, že medzi postupcom a postupníkom nie je pochybnosť o identifikácii postúpenej pohľadávky, a teda nemožno toto postúpenie považovať za neplatné z dôvodu neurčitosti. Súd vypočul pána X. A. - konateľa žalobkyne. X. A. uviedol, že pána Q. stretol len raz pri podpise prvej zmluvy o dielo. Následne ďalšiu zmluvu o dielo podpísanú poslal prostredníctvom pani E.. A.. Spoločnosť žalobkyne riadil a rozhodoval za ňu on, ako konateľ. Na stavbe projektu Hviezde bývanie sa osobne nezúčastňoval, poverená na základe plnomocenstva k tomu bola pani E.. A.. X. A. uviedol, že nevie, kto zmluvy o dielo dojednával, on ich podpisoval. Zmluvy so subdodávateľmi a obchodnými partnermi dojednával on alebo pani E.. A.. Tých, ktoré dojednával on sám, bolo viacero. Za zastupovanie žalobkyne dostávala pani E.. A. odplatu. Mala okrem plnomocenstva aj zmluvu. S financujúcou bankou komunikovala pani E.. A.. Ohľadom zmluvy o pôžičke oslovil pán Q. mladší pani E.. A.. X. A. uviedol, že k bankovému účtu žalobkyne mal prístup len on ako konateľ a pôžičku zasielal on. Provízie zo zmluvy o sprostredkovaní odovzdávala pani E.. A., celkovú odovzdanú sumu si nepamätá. Dané platby neboli z účtu žalobkyne, boli to financie, ktoré boli žalovanej uhrádzané v hotovosti. Bolo dohodnuté s pánom Q., že neskôr odovzdá o tom doklad, čo sa nestalo. Odovzdaných bolo takto cca. 120.000 eur. S takýmto vyplácaním ďalej nesúhlasil, a preto, keď prišla požiadavka na pôžičku, bola uzavretá zmluva o pôžičke. V kontexte stavby Hviezde bývanie uviedol, že súpisy prác za obdobie október 2018 - marec 2019 boli odovzdané, odosielal ich asi v auguste 2019 poštou, o čom je doklad. Zasielal súpisy prác ku všetkým faktúram. O vykonaných prácach v období október 2018 - marec 2019 bol informovaný pán Q., ktorý súpisy prác nežiadal. Zároveň si myslí, že financujúcej banke boli zaslané všetky súpisy prác na danej stavbe. Nevedel uviesť, aké práce vykonávala žalobkyňa od marca 2019 do júla 2019 na stavbe Hviezde bývanie. Pán W. A. nepôsobil na stavbe v mene žalobkyne. Z akých dôvodov prišlo k odstúpeniu od zmlúv o dielo nevie, odstúpenie ich neobsahovalo. Rovnako nevedel, ako prebiehalo odovzdávanie súm provízií žalovanej, zúčastňovala sa toho jeho mama, otec a brat, bolo to v období marec 2017 - jeseň 2018, následne bola uzavretá zmluva o pôžičke.

15. Súd ďalej opätovne vypočul svedkyňu Ing. N. A.. Svedkyňa uviedla, že od podpísania zmluvy mala na starosti stavbu Hviezde bývanie, od roku 2012. Provízie boli odovzdávané v hotovosti v aute pánovi Q. staršiemu. Celková suma provízií vo výške 6% bola vyčerpaná, a preto žalobkyňa nesúhlasila s ďalším vyplácaním. Keď bola ďalšia požiadavka na peniaze, tak len formou pôžičky, aby sa peniaze vrátili, preto bola uzavretá zmluva o pôžičke. Svedkyňa zastupovala žalobkyňu, v rámci čoho vystavovala faktúry voči subdodávateľom a bola na základe požiadavky odovzdať stavbu Hviezde bývanie. Svedkyňa uviedla, že dôvody odstúpenia od zmluvy o dielo jej nie sú známe. Ohľadom stavby komunikovala aj s financujúcou bankou. Svedkyňa ďalej uviedla, že nie všetky provízie zo zmluvy o sprostredkovaní boli vyplácané v hotovosti a skutočne odovzdaná suma presahovala sumu provízií. Znenie obsahu zmluvy o sprostredkovaní si svedkyňa nepamätala. Zmluva o pôžičke bola uzavretá, pretože pán A. požadoval ďalšie financie v hotovosti, ktoré pán X. A. za žalobkyňu odmietol dať, keďže neboli zo strany žalovanej dokladované už prijaté peniaze. K chýbajúcim súpisom prác na stavbe Hviezde bývanie svedkyňa uviedla, že práce sa fakturovali dopredu, a preto nebolo možné vyhotoviť prislúchajúci súpis prác. Na stavbe boli fakturované práce, ktoré neboli vykonané, keďže banka peniaze neuvolnila. Vykonali sa práce, ktoré spadali až do V. a VI. etapy - inžinierske siete. Išlo o práce neschválené financujúcou bankou, ale súčasne už o vykonané práce. Provízie zo zmluvy o sprostredkovaní odovzdávala svedkyňa v období roku 2017 dotedy, kým nebola odovzdaná kompletná suma provízií, cca. 120.000 eur.

16. Súd ďalej vypočul svedka W. A.. Svedok uviedol, že na stavbe Hviezde bývanie vykonával kontrolnú činnosť od konca roku 2012, kontrolu realizácie stavby podľa projektu, príprava podkladov pre kolaudáciu. Kontroloval súpisy prác, ktoré boli podkladom pre financujúcu banku na uvoľnenie financií z úveru. Banke každomesačne odovzdával v rámci kontroly tlačivá obsahujúce celkové náklady stavby a vyčerpanosť danom mesiaci. Svedok uviedol, že nikdy nebola namietaná jeho zaujatosť v rámci kontrolnej činnosti projektu. Svedok nemal vedomosť o listoch od spoločnosti PPLP s.r.o. zasielaných kontrolnej spoločnosti na stavbe (BEK - Zemplínska Teplica, a. s.) ohľadom namietania prác vykonaných na stavbe.

17. Žalobkyňa doručila súdu vyjadrenie dňa 20.06.2022, v ktorom poukázala na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26.11.2019, sp. zn. 43Cob/84/2019, v zmysle ktorého musí odplatné postúpenie pohľadávky v zmluve obsahovať jednoznačné určenie ceny za postúpenie pohľadávky, resp. spôsob jej určenia. Žalovaná doručila súdu dňa 23.06.2022 vyjadrenie, v ktorom uviedla, že v otázke neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky nemožno aplikovať rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/2,3,4/2019 z 13.06.2019. Žalovaná poukázala na rozsudok veľkého

senátu Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 31 Cdo 1328/2007 zo dňa 09.12.2009. Žalovaná súčasne predložila potvrdenie o postúpení pohľadávky zo dňa 20.06.2022, k čomu uviedla, že platnosť postúpenia pohľadávky je výlučne predmetom právneho vzťahu medzi postupníkom postupcom. Prípadná neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky nemá žiadny vplyv na povinnosť žalobkyne plniť žalovanej, k čomu žalovaná poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Obo 210/01 a rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 32 Odo 201/2004, sp. zn. 29 Odo 360/2005, sp. zn. 31 Cdo 1328/2007.

18. Na súdnom pojednávaní konanom dňa 06.07.2022 za prítomnosti sporových strán žalobkyňa uviedla, že v súlade s judikatúrou predloženou žalovanou môže ako dlžník namietat' neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko postúpenie pohľadávky bolo oznámené dlžníkovi postupníkom a ide o absolútnu neplatnosť zmluvy posudzovanú súdom ex offo. Žalovaná uviedla, že súd nemôže posudzovať neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko v súlade s rozhodnutím veľkého senátu Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 31 Cdo 1328/2007 zo dňa 09.12.2009 toto právo nemá ani dlžník. Zmluvy o postúpení pohľadávky sú bez právneho významu, keďže postupník potvrdil postúpenie pohľadávky.

19. Na základe uvedeného je medzi stranami sporu sporné, či je žalovaná povinná žalobkyňu vrátiť poskytnutú pôžičku (čiastkové spornosti spočívajú v simulácii tohto právneho úkonu, určení splatnosti a platnosti zmluvy o pôžičke, posúdenie výkonu činnosti svedkyne V.ako faktického štatutára), spornosť spočíva aj v uplatnených kompenzačných námietkach žalovanej (platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, započítanie provízie zo sprostredkovateľskej zmluvy, námietka premlčania sprostredkovateľskej provízie, neprihlásenie si pohľadávok do reštrukturalizácie žalobkyne, platnosť odstúpenia od zmluvy o dielo). Súd zdôrazňuje, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu.

20. Súd následne uvádza relevantné právne normy. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník) tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním. Právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

21. Podľa § 66 ods. 7 Obchodného zákonníka povinnosti mandátára má aj osoba, ktorá fakticky vykonáva pôsobnosť štatutárneho orgánu alebo člena štatutárneho orgánu bez toho, aby bola do takejto funkcie vymenovaná alebo ustanovená. Taká osoba je najmä povinná konať s odbornou starostlivosťou v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Pri porušení týchto povinností má rovnakú zodpovednosť ako štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu.

22. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 261 ods. 9 Obchodného zákonníka zmluvy medzi osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2, ktoré nie sú upravené v hlave II tejto časti zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/>>, a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> a týmto zákonom.

24. Podľa § 272 ods. 2 Obchodného zákonníka ak písomne uzavretá zmluva obsahuje ustanovenie, že sa môže meniť alebo zrušiť iba dohodou strán v písomnej forme, môže sa zmluva meniť alebo zrušiť iba písomne.

25. Podľa § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

26. Podľa § 340 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka dlžník je povinný záväzok splniť v čase určenom v zmluve. Ak čas plnenia nie je v zmluve určený, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie záväzku ihneď po uzavretí zmluvy a dlžník je povinný záväzok splniť bez zbytočného odkladu po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal.

27. Podľa § 358 Obchodného zákonníka na započítanie sú spôsobilé pohľadávky, ktoré možno uplatniť na súde. Započítaniu však nebráni, ak je pohľadávka premlčaná, ale premlčanie nastalo až po dobe, keď sa pohľadávky stali spôsobilými na započítanie.

28. Podľa § 359 Obchodného zákonníka proti splatnej pohľadávke nemožno započítať nespliatnú pohľadávku, ibaže ide o pohľadávku voči dlžníkovi, ktorý nie je schopný plniť svoje peňažné záväzky.

29. Podľa § 365 ods. 1 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

30. Podľa § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

31. Podľa § 1 ods. 1 a 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka (ďalej len „nariadenie“) sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o osem percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania. Namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola vo výške 0,00 %.

32. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

33. Podľa § 41a ods. 2 Občianskeho zákonníka ak právnym úkonom má byť zastretý iný právny úkon, platí tento iný úkon, ak to zodpovedá vôli účastníkov a ak sú splnené všetky jeho náležitosti. Neplatnosť takého právneho úkonu sa nemožno dovoľávať voči účastníkovi, ktorý ho považoval za nezastretý.

34. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

35. Podľa § 525 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

36. Podľa § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

37. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

38. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

39. Podľa § 658 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

40. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „C. s. p.“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C. s. p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Súd aplikoval citované právne normy na zistený skutkový stav. Zmluva o pôžičke je neformálnou, ale reálnou zmluvou (kontraktom), ktorá vyžaduje odovzdanie predmetu pôžičky (peňazí) veriteľom dlžníkovi, a to buď bezhotovostným spôsobom na účet dlžníka alebo odovzdaním krátkou cestou. Pre uzavretie zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá aj ústne alebo konkludentne. Odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi je predpokladom uzavretia zmluvy o pôžičke. Základnou povinnosťou dlžníka je vrátiť vec rovnakého druhu, v rovnakom množstve a rovnakej kvalite. Zmluva o pôžičke je odplatná len keď odplatnosť vyplýva z jej obsahu. Pri peňažnej pôžičke môže odplatnosť spočívať v povinnosti dlžníka platiť úroky. Prejavená vôľa zmluvných strán nemusí zahŕňať určenie doby splatnosti. Kedy je dlžník povinný vrátiť veci, závisí od dohody účastníkov. Ak splatnosť nebola určená dohodou, treba použiť § 340 Obchodného zákonníka (obdobnú úpravu má

aj § 563 Občianskeho zákonníka). Čas plnenia určuje veriteľ, a to tým, že plnenie požaduje, resp. vyzve dlžníka na plnenie. Veriteľ je oprávnený plnenie požadovať ihneď, ako vznikla povinnosť dlžníka plniť. To bude vo väčšine prípadov ihneď po uzavretí zmluvy za predpokladu, že zmluva sa stala účinnou súčasne s jej uzavretím. Ak sa zmluvné strany dohodnú, že zmluva sa stane účinnou neskôr, veriteľ môže požadovať plnenie až po nadobudnutí účinnosti zmluvy, lebo povinnosť splniť záväzok vznikne až v dôsledku účinnosti zmluvy. Výzva veriteľa na plnenie je teda nevyhnutnou podmienkou splatnosti záväzku, inak splatnosť nenastane. Zákon neustanovuje ani formálne ani obsahové náležitosti výzvy na plnenie. Aj tak však platí, že výzva na plnenie musí byť určitá čo do predmetu záväzku, teda musí byť jasné, aké plnenie sa od dlžníka požaduje. Dlžník je povinný svoj záväzok splniť bez zbytočného odkladu. Z dispozitívneho charakteru ustanovenia § 340 vyplýva, že veriteľ môže vo výzve na plnenie určiť aj inú lehotu (dlhšiu), ako je lehota bez zbytočného odkladu.

43. Súd zdôrazňuje, že v obchodnoprávných vzťahoch je ústna zmena akejkoľvek písomnej zmluvy v rozpore so zákonom (§ 272 ods. 2 Obchodného zákonníka) len vtedy, ak v zmluve bolo uvedené dojednanie, že zmeny podliehajú písomnej forme. Akákoľvek zmena takejto zmluvy by musela v súlade so zmluvou a zákonom urobiť len písomne. Uvedené platí aj pre tento spor, pretože účastníci zmluvy o pôžičke sa v jej bode 8.5 dohodli, že zmluva sa môže meniť alebo dopĺňať výlučne formou písomných dodatkov. Akékoľvek námietky strán sporu o ústnych dohodách sú preto absolútne irelevantné. Súd preto vychádzal z obsahu dohodnutej zmluvy o pôžičke.

44. Zmluva o pôžičke v bode 2.1 uvádza, že veriteľ poskytol dlžníkovi pôžičku na jeho žiadosť na výkon činnosti dlžníka v súvislosti s jeho podnikateľskou činnosťou. Ide preto o obchodnoprávny vzťah, aj keď zmluvný typ (zmluva o pôžičke) nie je upravený v Obchodnom zákonníku. Z konštrukcie obchodných záväzkových vzťahov vyplýva, že aj keď sa v obchodných záväzkových vzťahoch použije právna úprava zmluvného typu upravená len v Občianskom zákonníku, neprestáva byť tento vzťah obchodnoprávnym vzťahom. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 70/2018 z 20. júna 2018).

45. Súd vychádzal z toho, že strany sporu medzi sebou uzavreli zmluvu o pôžičke z 13.09.2018, pričom v bode 8.6 vyhlásili, že s obsahom zmluvy súhlasia a vyhlasujú, že zmluva bola uzavretá v súlade s ich určitou, vážnou a vedomou vôľou, bez nátlaku a nie v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok. Zmluvné strany potvrdzujú, že si zmluvu prečítali, porozumeli jej obsahu, súhlasia s jej obsahom a na dôkaz toho pripájajú k zmluve svoje podpisy. Bod 1.2 zmluvy síce upravuje vyhlásenie, že pred podpisom zmluvy počas roku 2010 poskytla žalobkyňa žalovanej pôžičku úhrne vo výške 140.000 eur, avšak toto nekorešponduje s realitou. V roku 2010 žalobkyňa ani neexistovala, a preto v tomto roku úhrne žiadnu pôžičku žalovanej poskytnúť nemohla. Uvedená chyba v písaní (ako nezrovnalosť označila žalobkyňa) ale nespôsobuje neplatnosť zmluvy, pretože pôžička je reálnym kontraktom a na základe tejto zmluvy bola žalovanej zo strany žalobkyne poskytnutá suma 140.000 eur. Súdu boli predložené výpisy z účtu žalobkyne, podľa ktorých bola žalovanej poskytnutá suma 120.000 eur 13.09.2018 (t. j. v deň uzavretia zmluvy o pôžičke; žalovaná peniaze dostala na druhý deň podľa ňou predloženého výpisu) a ďalšia suma 20.000 eur 30.10.2018. Platby majú popis „pozicka zo dna 13.09.2018“ a „pozicka zo dna 13.09.2018 doplatok“. Na základe zmluvy, platbami identifikovanými zmluvou bola žalovanej poskytnutá zo strany žalobkyne suma 140.000 eur, teda suma, na ktorú samotná zmluva o pôžičke znela.

46. Poskytnutie pôžičky potvrdila v rámci svojho výsluchu aj svedkyňa XXX.XXX, pričom z jej výsluchu, ako aj z výsluchu konateľa žalobkyne vyplynulo, že zmluva o pôžičke bola uzavretá formálnym spôsobom práve preto, aby sa tieto finančné prostriedky žalobkyne vrátili. Súd preto vychádzal z toho, že bola riadne uzavretá zmluva o pôžičke, pričom v žiadnom prípade nemôže ísť o simulovaný právny úkon, ako to navodzovala žalovaná. K záveru o uzatvorení zmluvy o pôžičke dospel súd na základe celého reťazca tvrdení strán sporu a listinných dôkazov, a nie len na základe výsluchu svedkyne W. ako sa mylne žalovaná domnieva. V prvom rade bola súdu predložená samotná zmluva o pôžičke, kde tam uvedená suma 140.000 eur súhlasí so sumami reálne poskytnutými žalovanej, čo je dokladované bankovými výpismi. Výpis z banky o zrealizovaných transakciách je pri platbe sumy 120.000 eur a 20.000 eur označený tak, že predmetné sumy sú poskytované na základe pôžičky z 13.09.2018. IBAN transakcie, t. j. označenie protiúčtu je rovnaké, a preto je vylúčené tvrdenie žalovanej (podanie z 20.08.2021, bod 4.6), že jediná poskytnutá platba je časť provízie zo zmluvy o sprostredkovaní vo výške 120.000 eur. Žalovanej bola preukázateľne uhradená aj suma 20.000 eur. Podľa žalovanej jej zo zmluvy o sprostredkovaní voči žalobkyne vznikla pohľadávka na uhradenie provízií v celkovej výške 125.007,32 eura, čo je suma absolútne neporovnateľná so sumou 140.000 eur. Je nelogickým krokom žalobkyne, aby v rámci simulácie právneho úkonu zaplatila žalovanej takmer o 15.000 eur viac, než žalovanej vôbec vznikol nárok. Táto skutočnosť sama o sebe vylučuje simuláciu. Účelovosť obrany žalovanej, t. j. tvrdenie o simulácii právneho úkonu vyplýva aj z podaného odporu proti platobnému rozkazu. Žalovaná v ňom žiadnu simuláciu právneho úkonu nenamietala, namietala len splatnosť pôžičky, čo je nepochopiteľným

krokom, pretože ak žalovaná bola presvedčená o tom, že došlo k simulácii právneho úkonu namietala by túto okolnosť hneď v odpore ako prvú námietku. To sa ale nestalo a žalovaná pre prípad dôvodnosti nároku žalobkyne započítala svoj nárok. Ide o logický nezmysel, pretože žalovaná presvedčená o tom, že ide o simuláciu právneho úkonu, túto nenamietala a voči svojmu údajnému nároku na províziu započítala ďalší svoj vlastný nárok. A napokon žalovaná v liste z 18.07.2019 reagovala na list žalobkyne, ktorým ju táto vyzvala na vrátenie pôžičky. V liste žalovaná nerozporovala nič ohľadom uzavretej zmluvy o pôžičke, nenamietala žiadnu simuláciu, ale len započítavala svoj nárok voči nároku žalobkyne. Celý tento sled udalostí, tvrdenia strán sporu a listinné dôkazy jednoznačne potvrdzujú uzatvorenie zmluvy o pôžičke a vylučujú simuláciu právneho úkonu, t. j., že zmluva o pôžičke je províziou zo zmluvy o sprostredkovaní.

47. Keďže súd považoval zmluvu o pôžičke za platnú, pričom na jej základe bolo žalovanej poskytnutých 140.000 eur, je žalovaná povinná tieto finančné prostriedky žalobkyne vrátiť. V zmluve o pôžičke sa zmluvné strany v bode 4.1 dohodli, že pôžičku vráti žalovaná do 31.12.2020, ak žalobkyňa nevyzve žalovanú na skoršie vrátenie pôžičky. To sa udialo a listom z 27.06.2019 žalobkyňa žalovanú vyzvala na vrátenie pôžičky do 5 dní odo dňa doručenia výzvy. Podľa doručienky bola výzva doručená 02.07.2019, a teda žalovaná bola povinná pôžičku vrátiť do 07.07.2019 a splatnou sa stala 08.07.2019. Námietka žalovanej, že pôžička má byť splatná až 31.12.2020 je nedôvodná, pretože postup žalobkyne má oporu priamo v zmluve. Okrem toho ako už súd uviedol ústne dojednania sú irelevantné, pretože akákoľvek modifikácia mohla byť urobená len písomne. Žalobkyňa zároveň poprela akékoľvek ústne zmeny v splatnosti pôžičky, t. j. poprela, že sa strany sporu dohodli na splatnosti pôžičky k 31.12.2020.

48. Žalovaná aj napriek výzve žalobkyne pôžičku nevrátila, a preto ju súd zaviazal na zaplatenie sumy 140.000 eur žalobkyne. Súd priznal žalobkyne aj úrok vo výške 3 % ročne, na ktorom sa so žalovanou v zmluve o pôžičke dohodli (bod 3.1) a žalovanú zaviazal na zaplatenia úroky vo výške 3 % ročne zo sumy 140.000 eur od 13.09.2018 (deň uzatvorenia zmluvy o pôžičke) do zaplatenia. Keďže sa žalovaná dostala s vrátením pôžičky do omeškania priznal súd žalobkyne aj úrok z omeškania a žalovanú zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne (v súlade s bodom 30. a 31. tohto rozsudku) zo sumy 140.000 eur od 09.07.2019 (deň po splatnosti pôžičky) do zaplatenia. Pre prípad omeškania s riadnym a včasným vrátením pôžičky sa zmluvné strany v bode 3.2 dohodli na zmluvnej pokute vo výške 0,05 % denne za každý deň omeškania s vrátením pôžičky. Súd preto žalobkyne priznal aj zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 140.000 eur od 09.07.2019 do 16.08.2019.

49. Pre úplnosť súd uvádza, že E.. A. nepovažuje za šedú eminenciu žalobkyne, t. j. faktického štatutára. Faktický štatutár fakticky vykonáva pôsobnosť štatutárneho orgánu alebo člena štatutárneho orgánu bez toho, aby bol do takejto funkcie vymenovaný alebo ustanovený a faktický štatutár vie samostatne existovať rovnako v spoločnosti, ktorá nemá dočasne ustanovený štatutárny orgán, alebo jeho člena, ale aj v spoločnosti, ktorá má plne obsadený štatutárny post. Môže ísť o osobu vnútri spoločnosti alebo mimo nej, v rámci skupiny spriaznených spoločností alebo mimo nej. Faktický výkon pôsobnosti môže byť koncentrovaný alebo delegovaný. Tieňový štatutár môže vykonávať pôsobnosť ako jedna osoba, ale aj v zhode, či spolu s inými osobami, kedy každá z nich realizuje čiastkovú pôsobnosť štatutárneho orgánu a pri dokazovaní faktického konania môžu, ale nemusia byť dôležité faktické vzťahy nadriadenosti a podriadenosti vedúce k jednej osobe. Súdu bola predložená kniha záväzkov s evidovanými faktúrami za poskytované služby zo strany E.. A. žalobkyne, ako aj samotné faktúry vystavené spomenutou osobou žalobkyne za poskytované služby. Uvedené vylučuje, že ide o šedú eminenciu žalobkyne. E.. A. preto mala dôvodne v rámci súdneho procesu postavenie svedka. Aj prípadné nazeranie na svedkyňu ako tieňového štatutára (čo súd vylučuje) nezmení na závere súdu nič, pretože jej výpoveď nie je rozhodujúcim dôkazom, ale len časťou v celkovej skladbe dôkazov a vyjadrení.

50. Súd sa následne zaoberal vnesenými kompenzačnými námietkami zo strany žalovanej. Žalovaná uviedla, že si voči žalobkyne započítala do výšky 160.000 eur svoju pohľadávku na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 05.08.2019. Ak postupník preukazuje postúpenie pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávky, je povinnosťou súdu prejudiciálne posudzovať otázku platnosti predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky s tým, že na absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky ako dvojstranného právneho úkonu je povinný prihliadať ex off.

51. Pre posúdenie platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky je rozhodujúce znenie ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého musí byť v zmluve okrem zmluvných strán uvedená postupovaná pohľadávka a musí byť dodržaná zákonom predpísaná forma. Súd však zastáva právny názor, že predmetné zákonné ustanovenie nie je možné vykladať tak, že absencia iných obsahových náležitostí zmluvy o postúpení pohľadávky nemôže mať za následok jej neplatnosť. V tejto súvislosti je významná predovšetkým tá skutočnosť, že postúpenie pohľadávky môže bezodplatné ako aj odplatné. Súd je toho názoru, že v prípade odplatného postúpenia pohľadávky je okrem

špecifikácie zmluvných strán a postupovanej pohľadávky podstatnou náležitosťou zmluvy o postúpení pohľadávky aj výška odplaty, alebo jednoznačný a nespochybniteľný spôsob určenia výšky odplaty za postupovanú pohľadávku. Absencia ktorejkoľvek z uvedených náležitostí priamo v texte zmluvy o postúpení pohľadávky spôsobuje jej neurčitost', čo má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. V takom prípade je skutočným veriteľom (a majiteľom pohľadávky) postupca a nie postupník.

52. Vyššie uvedený právny záver znamená, že ak odplatná zmluva o postúpení pohľadávky neobsahuje priamo v jej texte dohodu o cene a ani dohodu o spôsobe jej určenia, je táto zmluva absolútne neplatná pre jej neurčitost' podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uvedené platí aj vtedy, ak bola cena (prípadne spôsob jej určenia) dohodnutá až následne (t. j. po uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávky) v podobe dodatku k zmluve, prípadne v podobe osobitnej dohody. Absolútna neplatnosť právneho úkonu sa vyznačuje tým, že nastáva bez ďalšieho priamo zo zákona a hľadí sa naň, ako by nebol urobený; táto neplatnosť nemôže byť zhojená dodatočným schválením (ratihabíciou) a nemôže sa konvalidovať ani dodatočným odpadnutím dôvodu neplatnosti (k tomu viď aj rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/96/95 publikovaný v časopise Zo súdnej praxe pod č. 39/1998).

53. Pod spôsobom určenia ceny, za ktorú sa pohľadávka postupuje, je potrebné rozumieť zmluvnými stranami dohodnutý jednoznačný, určitý a pochybnosti nevzbudzujúci postup, na základe ktorého sa určí cena postupovanej pohľadávky. Tento spôsob určenia ceny (hodnoty) postupovanej pohľadávky musí byť dojednaný už v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky a zároveň musí byť aj v texte písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky obsiahnutý. Za spôsob určenia ceny, za ktorú sa pohľadávka postupuje, nemožno považovať také zmluvné dojednanie, obsahom ktorého je dohoda zmluvných strán o tom, že sa na cene za postúpenú pohľadávku dohodnú následne v budúcnosti, prípadne osobitne mimo písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky. Takéto dojednanie je neurčité a odporuje zhodnému prejavu vôle zmluvných strán o uzavretí odplatnej zmluvy o postúpení pohľadávky. Len pre úplnosť súd konštatuje, že v prípade absencie výšky odplaty za postúpenie pohľadávky, alebo spôsobu jej určenia, ak je z obsahu zmluvy zrejmé, že ide o odplatné postúpenie (ako tomu bolo aj v rozhodovanom spore), nie je možné vyhodnotiť zmluvu o postúpení pohľadávky ako bezodplatnú zmluvu, keďže by to odporovalo výslovnému - hoci neurčitému - dojednaniu postupcu a postupníka.

54. Žalovaná preukazovala svoju pohľadávku na započítanie v rozhodovanom spore predložením zmluvy o postúpení pohľadávky z 05.08.2019 uzatvorenej medzi Hviezdne bývanie s. r. o. (v súčasnosti PPLP s.r.o.) ako postupcom a žalovanou ako postupníkom. Z obsahu predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že medzi postupcom a postupníkom bolo dohodnuté odplatné postúpenie pohľadávky. Zároveň však v zmluve nebola dohodnutá výška odplaty za postúpenie pohľadávky a ani spôsob jej určenia, čo vyplýva z článku 1. bod 1.2 zmluvy o postúpení pohľadávky, kde je dojednané, že „zmluvné strany sa dohodli, že postupca postupuje pohľadávku postupníkovi za odplatu, ktorá bude predmetom osobitnej dohody“.

55. Vychádzajúc z vyššie citovaného zmluvného dojednania je zrejmé, že v danom prípade išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, preto bolo povinnosťou zmluvných strán dohodnúť v zmluve cenu, za ktorú sa pohľadávka postupuje, prípadne spôsob, ktorým má byť odplata za postúpenie určená. Takéto dojednanie však v predloženej zmluve o postúpení pohľadávky absentuje. Pri zohľadnení vyššie uvedených právnych záverov súd posúdil zmluvu o postúpení pohľadávky z 05.08.2019 ako absolútne neplatný právny úkon pre jej neurčitost' podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože sice malo ísť o odplatnú zmluvu, avšak neobsahovala cenu postupovanej pohľadávky a ani spôsob, ktorým by ju bolo možné určiť. Absencia predmetnej obsahovej náležitosti priamo v texte zmluvy o postúpení pohľadávky spôsobila absolútnu neplatnosť zmluvy od počiatku a nemohla byť konvalidovaná ani osobitným uzatvorením dohody o odplate za postúpenie pohľadávky.

56. Zároveň súd poukazuje na to, že vyššie vyslovený právny záver, ku ktorému dospel súd v rozhodovanom spore, nie je ojedinelý, keďže totožný právny záver bol vyslovený napr. v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. novembra 2019, sp. zn. 43Cob/84/2019. Rovnako aj časť právnej doktríny zastáva názor, že ak ide o odplatné postúpenie, v zmluve o postúpení musí byť výslovne vyjadrená cena za postúpenie pohľadávky (splatnosť odplaty nemusí byť uvedená). V opačnom prípade by išlo o absolútne neplatnú zmluvu (pre neurčitost' zmluvy podľa § 37 OZ a možnosť obchádzať zákon podľa § 39 OZ) [k tomu viď aj FEKETE, I.: OBČIANSKY ZÁKONNÍK 3. zväzok (Dedenie, Záväzkové právo - všeobecná časť). Veľký komentár. 2. aktualizované a rozšírené vydanie. EUROKÓDEX: Bratislava, 2015, s. 469].

57. Na podporu záveru o neplatnosti predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky súd len pre úplnosť poukazuje aj na konštantnú judikatúru, ktorá sa týka prevodných právnych úkonov, ktoré môžu byť odplatné, ako aj bezodplatné, že v takom prípade, pokiaľ ide o náležitosti zmluvy, z hľadiska jej určitosti

a zrozumiteľnosti vyžadovaných pre každý platný právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva musí obsahovať jednoznačne špecifikovaný predmet prevodu a musí z nej byť zrejmé, či ide o prevod bezodplatný alebo odplatný. Súd v tejto súvislosti odkazuje na judikatúru týkajúcu sa prevodu obchodného podielu, v konkrétnej na rozsudky najvyššieho súdu z 23. novembra 2001, sp. zn. 2Obo/102/2001 (publikovanom v časopise Zo súdnej praxe pod č. 7/2002), z 9. mája 2010, sp. zn. 5Cdo/99/2009, 5Cdo/100/2009, 5Cdo/101/2009 a z 13. júna 2019, sp. zn. 3Obo/2/2019, 3Obo/3/2019, 3Obo/4/2019, ako aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 5. októbra 2010, sp. zn. III. ÚS 375/2010. Judikátorne závery (predovšetkým najvyššieho súdu) týkajúce sa zmluvy o prevode obchodného podielu sú podľa názoru súdu plne aplikovateľné aj na zmluvu o postúpení pohľadávky (a na rozhodovaný spor), keďže niet zásadného rozdielu medzi právnou úpravou týkajúcou sa náležitostí zmluvy o prevode obchodného podielu podľa ustanovenia § 115 Obchodného zákonníka a zmluvy o postúpení pohľadávky podľa ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka. Ani v prípade právnej úpravy zmluvy o prevode obchodného podielu, rovnako ako v prípade zmluvy o postúpení pohľadávky nie je zákonom vyžadovanou náležitosťou uvedenie odplaty, avšak predmetná podstatná náležitosť vyplýva zo samotnej povahy predmetných zmlúv, ktoré môžu byť tak odplatné, ako aj bezodplatné, a predmetná skutočnosť musí byť v zmluve výslovne uvedená, a rovnako tak v prípade odplatného prevodu (postúpenia) musí byť priamo v zmluve obsiahnutá výška odplaty, alebo spôsob jej určenia.

58. K zmene v osobe veriteľa dochádza len na základe platnej zmluvy o postúpení pohľadávky. Keďže predloženú zmluvu o postúpení pohľadávky z 05.08.2019 vyhodnotil súd ako absolútne neplatnú pre jej neurčitosť, nedošlo k zmene v osobe veriteľa. Veriteľom uplatnenej pohľadávky na započítanie tak nie je žalovaná, ale stále PPLP s.r.o. Vyššie uvedené platí v plnom rozsahu aj pre zmluvu o postúpení pohľadávky z 15.07.2019, ktorú predložila žalobkyňa a tvrdila tiež jej neplatnosť. Keďže sa žalovaná nestala veriteľom pohľadávky, túto si nemôže započítať, a preto je jej kompenzačná námietka v celom rozsahu nedôvodná.

59. Žalobkyňa tvrdila neplatnosť zmlúv o postúpení pohľadávok od vyjadrenia k odporu žalovanej. Po tom, čo súd na pojednávaní v rámci predbežného právneho posúdenia označil zmluvy o postúpení pohľadávok za neplatné, žalovaná snažiac sa vylúčiť súd z toho, aby sa zaoberal platnosťou zmluvy o postúpení pohľadávky z 05.08.2019, predložila potvrdenie o postúpení pohľadávky z 20.06.2022, ktoré PPLP s.r.o. zaslalo žalobkyni, ktorým potvrdila, že veriteľom postúpenej pohľadávky je žalovaná. Ide ale o účelovú obranu žalovanej, pretože v konaní bolo od počiatku postúpenie pohľadávky preukazované zmluvou, čo súdu umožňuje túto zmluvu aj ex offa z hľadiska absolútnej neplatnosti posúdiť. Dodatočné predloženie potvrdenia nemá žiadny vplyv na možnosť súdu posúdiť platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Postupca a postupník neuzatvorili žiadnu inú zmluvu, ale odvolávajú sa stále na zmluvu z 05.08.2019, pričom túto zmluvu súd posúdil ako absolútne neplatnú. Dodatočné predloženie potvrdenia z 20.06.2022 na tomto závere nič nemení. Súd si je vedomý rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/210/2001 (R 119/2003), ktorého právna veta znie „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“. Táto situácia ale v spore nastala, t. j. postupník preukazoval zmluvou o postúpení pohľadávky postúpenie. Po tom čo žalobkyňa namietla neplatnosť tejto zmluvy a súd ju ako neplatnú posúdil, predložila žalovaná potvrdenie, resp. oznámenie postupcu žalobkyni s očakávaním, že súd už nemôže zmluvu posudzovať. Ide ale o mylnú domnienku žalovanej, pretože ak raz žalovaná preukazovala postúpenie zmluvou, súd môže túto zmluvu posúdiť a až dodatočné oznámenie na to nemá žiadny vplyv. Ak by aj súd vychádzal čisto z potvrdenia o postúpení pohľadávky z 20.06.2022 tak žalovaná opomenula urobiť kompenzačný prejav spolu s predložením tohto potvrdenia, a teda v takom prípade súd ani nemá akú kompenzačnú námietku posudzovať.

60. Pokiaľ ide o kompenzačnú námietku spočívajúcu v tom, že žalovaná má voči žalobkyni pohľadávku titulom neuhradenej provízie zo zmluvy o sprostredkovaní z 21.12.2016 súd v prvom rade poukazuje na to, že započítanie je spôsobom zániku navzájom sa kryjúcich pohľadávok veriteľa a dlžníka. Zánik nastáva okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie a boli splnené všetky podmienky na to potrebné. Podmienkou započítania je, že ide o dva záväzky medzi tými istými subjektmi, keď je veriteľ jednej pohľadávky súčasne dlžníkom druhej pohľadávky, a dlžník naopak (vzájomnosť pohľadávok). Plnenie musí byť rovnakého druhu a pohľadávky musia byť spôsobilé na započítanie. Pritom k započítaniu nedochádza automaticky, len čo sa pohľadávky stretli. Vyžaduje sa na to právny úkon niektorého z účastníkov záväzkového právneho vzťahu. Musí ísť o prejav adresovaný druhému účastníkovi, z ktorého je zrejmé, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na započítanie proti

pohľadávke veriteľa. Na započítanie, ako jednostranný právny úkon, sa nevyžaduje súhlas druhého účastníka, pretože ho možno vykonať aj proti jeho vôli. Započítací prejav možno uplatniť po tom, keď sa pohľadávky stretli, a to od okamihu splatnosti pohľadávky, ktorá sa stala splatnou ako posledná. Vtedy dôjde k zániku pohľadávok v dôsledku započítania, a to v rozsahu, a akom sa navzájom kryjú. Ak je niektorá z nich vyššia, zaniká len do výšky započítavanej protipohľadávky (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 M Cdo 11/2008 <http://www.supcourt.gov.sk/data/att/5964_subor.pdf> z 26. mája 2010). Podmienkou platného jednostranného započítania je okrem iného aj pravosť a existencia (dôvodnosť) pohľadávky, ktorá znamená súdnu vymáhateľnosť a pod ktorou je potrebné rozumieť spôsobilosť pohľadávky pre úspešné súdne uplatnenie. Pokiaľ sa prejaví snaha započítať pohľadávku, ktorej pravosť a výška sú sporné, zánik vzájomných pohľadávok môže nastať až po riadnom zistení pravosti a splatnosti spornej pohľadávky. Z tohto dôvodu je možné jednostranne započítať aj takú pohľadávku, ktorú druhá strana spochybnila, resp. ju neuznala - súd sa v takom prípade musí zaoberať dôvodnosťou tejto pohľadávky, t. j. riadne ju posúdiť a až po tomto posúdení rozhodnúť. V žiadnom prípade nemôže a priori odmietnuť túto procesnú obranu žalovaného bez náležitého preskúmania existencie a dôvodnosti pohľadávky.

61. Započítanie (kompenzácia) je teda spôsob zániku vzájomne sa kryjúcich pohľadávok dlžníka a veriteľa. Tým odpadá dvojitý splnenie vzájomných pohľadávok. Právne účinky (zánik záväzkov) nastávajú ku dňu stretnutia vzájomných pohľadávok, ak sú splnené všetky predpoklady pre započítanie. Základným predpokladom pre započítanie je okrem iného aj spôsobilosť pohľadávok na započítanie - musí ísť o pohľadávky zo súkromnoprávneho vzťahu, pričom kompenzabilné nie sú pohľadávky, ktorých započítanie je vylúčené zákonom alebo dohodou. § 358 Obchodného zákonníka všeobecne ustanovuje, ktoré pohľadávky sú spôsobilé na započítanie jednostranným právnym úkonom. Predovšetkým sú to pohľadávky vymáhateľné na súde. Táto úprava je obsiahnutá v Občianskom zákonníku, kde sa ustanovuje, že započítať nemožno pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde (§ 581 ods. 2 Občianskeho <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523581'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákonníka). Pôjde spravidla o pohľadávky, ktoré sú už splatné. Pohľadávkou, ktorá nie je spôsobilá na uplatnenie na súde, bude napríklad premlčaná pohľadávka, hoci zákon za určitých podmienok umožňuje započítať aj premlčanú pohľadávku (§ 388 ods. 2 Obchodného zákonníka) - za predpokladu, že premlčanie nastalo až po dobe, keď sa pohľadávky stali spôsobilými na započítanie. Rozhodujúce teda je, aby v okamihu, keď sa započítateľné pohľadávky stretli (stali sa obe splatné), nebola žiadna z nich premlčaná. Takéto riešenie je opodstatnené tým, že zánik pohľadávok nastáva od okamihu, keď sa pohľadávky stretli. Doba, kedy bol urobený jednostranný prejav vôle smerujúci k započítaniu, nie je z tohto hľadiska rozhodujúca.

62. Započítací prejav možno uplatniť len potom, keď sa pohľadávky stretli, a to od okamihu splatnosti pohľadávky, ktorá sa stala splatnou ako posledná. Žalovaná v tomto smere ani na výzvu súdu nedokázala špecifikovať, kedy sa jej pohľadávka na zaplatenie provízie stala splatnou. Žalovaná len uviedla, že splatnosť bola dohodnutá so žalobkyňou telefonicky, čo žalobkyňa poprela. Bez riadnej špecifikácie splatnosti pohľadávky súd nedokáže posúdiť ani premlčanie nároku žalovanej na zaplatenie provízie, pričom žalobkyňa vzniesla námietku premlčania. Započítaniu síce nebráni, ak je pohľadávka premlčaná, ale premlčanie nastalo až po dobe, keď sa pohľadávky stali spôsobilými na započítanie - tento údaj súd nemá k dispozícii a predovšetkým ho sama žalovaná nedokáže uviesť. Bez riadneho špecifikovania kedy sa pohľadávky stretli nemožno urobiť započítací prejav, a ak ho žalovaná aj napriek tomu urobila nespôsobuje tento jej prejav žiadne právne následky.

63. Započítacie námietky preto súd vyhodnotil ako nedôvodné, a teda je žalovaná povinná zaplatiť žalobkyni sumu 140.000 eur spolu s úrokom vo výške 3 % ročne zo sumy 140.000 eur od 13.09.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 140.000 eur od 09.07.2019 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 140.000 eur od 09.07.2019 do 16.08.2019.

64. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. Žalobkyňa bola v celom rozsahu úspešná, keďže súd jej žalobe v celom rozsahu vyhovel. Súd preto priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v celom rozsahu 100%. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia odvolanie na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.